

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 8/159

Άλεξανδρούπολη, 03/03/2023

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΣΤΑ ΤΕΜΠΗ

Ο Μητροπολίτης σας Άνθιμος,

Άδελφοί μου,

Άπευθύνομαι πρὸς ὅλους σας ἀπόψε, μὲ βαρεῖα θλίψη στὴν ψυχὴ μου γιὰ τὸ πρόσφατο δυστύχημα ποὺ συνέβη στὴ Θεσσαλία μὲ 57 νεκροὺς μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἓνας νεαρὸς συμπολίτης μας. Μὲ ἀφορμὴ αὐτὸ τὸ τραγικὸ γεγονὸς, ὀφείλω ὁ Ἐπίσκοπός σας νὰ ἐξομολογηθῶ τὴν ἀγωνία μου γιὰ τὰ ὅσα βιώνουμε τὰ τελευταῖα χρόνια στὴν Πατρίδα μας: ἀποτρόπαια ἐγκλήματα, στυγερὲς κακοποιήσεις, ξυλοδαρμοί, ἐκφοβισμοὶ καὶ κάθε μορφῆς ἀνηθικότητα καὶ τώρα, αὐτὸ τὸ τραγικὸ γεγονὸς, ποὺ ὑποδηλώνει ἀνυπαρξία ἐπαγγελματικῆς εὐθύνης μιᾶς διαχρονικῆς κρατικῆς ἀνικανότητος.

Τί θὰ γίνει, ὅμως; Θὰ ξεχάσουμε κι αὐτὸ τὸ κακό, μόλις περάσουν λίγες ἡμέρες, ὅπως τόσα ἄλλα ποὺ προηγήθηκαν; Θὰ ξαναγυρίσουμε στὶς ζωὲς μας καὶ θὰ περιμένουμε τὸ ἐπόμενο δυστύχημα, τὴν ἐπόμενη καταστροφή, τὸ ἐπόμενο ἐγκλημα, τὴν ἐπόμενη βία γιὰ νὰ ταραξοῦν γιὰ λίγο κι ἐκεῖνα τὴ χαροκαμμένη καὶ τρομαγμένη κάθοδό μας στὴν προσωπικὴ του ὁ καθένας μας σκοτεινὴ του ἀπομόνωση; Δὲν πρέπει νὰ προβληματισθοῦμε γιὰ τὴν θανατερὴ αὐτὴ πορεία τοῦ καθημερινοῦ τρόπου τῆς ζωῆς μας;

Καθημερινὰ τσακίζονται ψυχές δίπλα μας καὶ χάνονται ζωές συνανθρώπων μας. Λέμε ὅτι ζοῦμε σὲ περίοδο εἰρήνης, ἀλλὰ γύρω μας μαίνεται ἓνας ἄτεγκτος κοινωνικὸς πόλεμος. Πῶς μπορούμε νὰ ἐρμηνεύσουμε αὐτὸν τὸν καταιγισμό τῶν ἐγκλημάτων μὲ τὰ ὁποῖα βρίθει ἡ ἐλληνικὴ κοινωνία μας; Ὅλη αὐτὴ ἡ κακοδαιμονία, ποῦ ὀφείλεται; Στὸν ἀποψινὸ Κανόνα¹ τοῦ Ἀκαθίστου, ψάλλαμε:

«Ἐμᾶς, ποὺ εἶναι νὰ σὲ κληρονομήσουμε, λυπήσου μας Θεὲ καὶ παράβλεψε τὶς ἁμαρτίες μας. Σὲ παρακαλεῖ γι' αὐτὸ καὶ ἡ Παρθένος ποὺ σὲ κυοφόρησε...».

Μήπως, λοιπόν, πρέπει νὰ ἀναζητήσουμε τὶς εὐθύνες μας οἱ ἄνθρωποι; Τὸ δίλημμα ποὺ ἀντιμετώπισαν ὁ Ἀδάμ καὶ ἡ Εὗα στὸν παράδεισο, εἶναι ἀπαράλλακτα καὶ δικό μας. Ἐχουμε ὅλοι νὰ ἐπιλέξουμε. Ζωὴ μὲ τὸν Χριστὸ καὶ τὸ Εὐαγγέλιο ἢ ζωὴ χωρὶς Χριστό; Γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Πίστη μας ὁ Θεός, ἐκ τῆς φύσεώς Του, εἶναι σταθερὸς καὶ ἀμετακίνητος. Εἶναι στὴν διακριτικὴ εὐχέρεια τοῦ καθενὸς μας, ἂν Τὸν πλησιάσουμε ἢ ἂν ἀπομακρυνθοῦμε. Ἄν Τὸν ἐμπιστευθοῦμε ἢ ὄχι. Τὸ «κοντὰ Του» ξέρουμε τί σημαίνει, ὅπως ξέρουμε τί σημαίνει καὶ τὸ «μακριὰ Του». Ἐμεῖς οἱ ἴδιοι εἴμαστε ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν ποιότητα καὶ γιὰ τὴν ποσότητα τῆς ζωῆς μας. Δὲν χρειάζεται νὰ τοῦ ζητᾶμε τίποτε, ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς μᾶς βεβαίωσε: «Τὰ πάντα μοῦ παρεδόθησαν ἀπὸ τὸν Πατέρα μου καὶ σᾶς τὰ ἔδωσα ὅλα». Ὅταν τὸν ἐμπιστευόμαστε στὴ ζωὴ μας (ἐμπιστεύομαι σημαίνει πιστεύω), τότε βιώνουμε «ποιότητα ζωῆς». Ἐλεγε ὁ Χριστὸς ὅσους θεράπευε: «Ἡ πίστη σου σὲ ἔσωσε».

Ἡ μόνη, λοιπόν, ἁμαρτία, εἶναι ἡ ἀπιστία. Ὅποτε, ξέρουμε ὅτι οἱ πνευματικοὶ νόμοι εἶναι σκληρότεροι ἀπὸ τοὺς φυσικοὺς, δὲν «τοὺς χαίρεται» ὁ Θεός, εἶναι ὅμως ἀποτέλεσμα τῆς ἐλευθέρας ἐπιλογῆς μας. Ὁ Θεὸς προσπαθεῖ νὰ μᾶς προστατεύσει ἀπὸ τὴ βλαπτικὴ τοὺς ἐπήρεια, γι' αὐτὸ καὶ ζητάει ἀπὸ ἐμᾶς νὰ καλλιεργήσουμε ἀγάπη καὶ ὄχι μῖσος. Ἐπειδὴ

¹ «Φεῖσαι, ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦσάν σε τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε κυοφορήσασαν, διὰ μέγα ἔλεος θελήσαντα μορφωθῆναι, Χριστέ, τό ἀλλότριον».

καὶ τὰ δυὸ αὐτὰ ἅπτα ἐνεργήματα ἐπιστρέφουν σὲ ὅποιον τὰ ἐξαπολύει καὶ δὲν σταματοῦν μέχρις ὅτου τὸν βροῦν.

Ἀδελφοί μου,

Σᾶς παρακαλῶ ἀπόψε, νὰ σκεφθοῦμε ὁ καθένας, ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου, μήπως πρέπει νὰ ἐπιστρέψουμε στὸν Χριστό; Ὡς πρόσωπα, ὡς οἰκογένειες, ὡς ἔθνος. Ἡ ἐπιστροφή μας στὸν Χριστό θὰ γαληνέψει τὶς ψυχές μας, θὰ ὁμορφύνει τὸν κόσμον μας καὶ θὰ ἀποτρέψει κάθε φυσικὸ κακὸ ποὺ ἀπλώνει, ὡς ψυχικὸ ρευστὸ, τὸν παγερὸ ἰστόν του γύρω μας. Ἡ ἐπιστροφή μας στὸν Χριστό θὰ διακόψει τὴν ἀνταρσία τῆς Φύσεως ἐναντίον μας. Θὰ ἀναστείλει κάθε κακὸ συναπάντημά μας μὲ τὸν Διάβολο. Κάποιος μὲ ρώτησε αὐτὲς τὶς ἡμέρες: «ποῦ ἦταν ὁ Χριστὸς τὴν στιγμή τῆς συγκρούσεως τῶν τραίνων στὰ Τέμπη»; Καὶ τοῦ ἀπάντησα «Ἐτρεχε ἀπὸ βαγόνι σὲ βαγόνι, ἀγκαλιάζοντας τοὺς ἐπιβάτες τους».

Ὅμως, ἀπόψε θέλω νὰ σᾶς ζητήσω μιὰ χάρη καὶ σᾶς παρακαλῶ σκεφθεῖτε τὴν καὶ μὴν μοῦ τὴν ἀρνηθεῖτε. Ἀπὸ σήμερα, μέχρι τὸ Πάσχα, σᾶς παρακαλῶ πολὺ νὰ κρατήσετε τὴν νηστεία τῆς Μεγ. Σαρακοστῆς. Κάποιοι ἀπὸ ἐσᾶς, ἴσως γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωὴ σας. Καὶ κάθε βράδυ, μὴν πέσετε στὸ κρεβάτι σας, ἂν πρῶτα δὲν γονατίσετε μπροστὰ στὰ εἰκονίσματά σας, ἔστω γιὰ λίγη ὥρα, νὰ μιλήσετε μὲ τὸν Χριστό. Νὰ τοῦ πεῖτε ἓνα «εὐχαριστῶ» καὶ ἓνα «Κύριε ἐλέησον»!

Σᾶς παρακαλῶ κάντε μου τὴν χάρη αὐτή. Γιὰ τὶς ψυχές τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἔφυγαν στὸ σιδηροδρομικὸ δυστύχημα. Μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἓνας νέος, συμπολίτης μας. Γιὰ νὰ παρηγορήσει ἡ Παναγία τοὺς συγγενεῖς τους. Γιὰ νὰ ἐκλείψει ἡ ἄγνωστη αἰτία ποὺ προκαλεῖ τόσους θανάτους νέων στὴν περιοχὴ τῶν Τεμπῶν. Γιὰ νὰ ἀποτρέψει καὶ νὰ διασκορπίσει ὁ Θεὸς κάθε ὀργὴ καὶ ἀρρώστεια ποὺ ἐτοιμάζεται νὰ μᾶς ἐπιτεθεῖ καὶ νὰ μᾶς ἐλευθερώσει ἀπὸ τὸν ἐπικείμενον... λιμό, λοιμό, σεισμό, καταποντισμό,

φωτιά, μαχαίρι, έπιδρομή άλλοφύλων, έμφύλιο πόλεμο καὶ αἰφνίδιο θάνατο.

Άπό άπόψε, μέχρι τὸ βράδυ τῆς Ἀναστάσεως, σᾶς παρακαλῶ τηρήστε τὴν παράκλησή μου. Καὶ ὅσοι τὴν τηρήσετε, νὰ κοινωνήσετε ὅπωςδὴποτε στὴν Θ. Λειτουργία τῆς Ἀναστάσεως.

Γιὰ νὰ κυλίσει ἡ ὑπόλοιπη ζωή μας ὁμορφα, χωρὶς ἄλλο φόβο καὶ σκληρότητα. Ἀλλιῶς δὲν θὰ ἀντέξουμε πολὺ. Ὅλη αὐτὴ ἡ ὀργὴ θὰ μᾶς καταστρέψει συθέμελα. Θὰ μᾶς διαλύσει ὡς Ἔθνος καὶ ὡς ἄνθρώπους.

Πάλι στὸν ἀποψινὸ Κανόνα ἀκούσαμε²: «Ἄκουσέ μας, Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμε οἱ δοῦλοι σου, γονατίζουμε μπροστὰ σου μὲ τὴν καρδιά μας! Σῶσε ὅσους πνίγονται στὶς θλίψεις καὶ διαφύλαξέ μας...».

Εὐχομαι νὰ «τραβήξουμε» μὲ τὶς πράξεις μας τὴ Χάρη τοῦ Χριστοῦ στὴ ζωή μας καὶ τὴν προστασία τῆς Θεοτόκου.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

Αλέξανδρος Αποστόλου

Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως ΑΝΘΙΜΟΣ

² «Ἰκετεύομεν, οἱ δοῦλοι σου καὶ κλίνομεν, γόνυ καρδίας ἡμῶν· κλῖνον τὸ οὖς σου, Ἀγνή, καὶ σῶσον τοὺς θλίψεις, βυθιζομενὸν ἡμᾶς· καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως, τὴν σὴν Πόλιν, Θεοτόκε».